

„Hrom cíbaba prsk, něco se mi na vás nezdá, pane soudce!“ A Burásek sahá soudci po cylindru.

Vtom ale motýl Emanuel vrazil do kytky, co tam kvetla, tak prudce, až se zaprášilo zlatým práškem. A všechno to vletělo Buráskovi do očí.

„Hrom cíbaba prsk, cos mi to, Emanueli, hodil do očí?“ křikl Burásek a zlostně dupl. Jak dupl, udělalo to v zemi jamku, žalud do ní skočil, panenka na něj přihrábla hlínu a zalila ji rosou z kapsy u sukně.

Na tom místě pak vyrostl vysoký dub. A ať pod něj loupežníček Burásek přišel za větru nebo v čas, kdy se nehnulo ani holubí pířko, hodil po něm ten dub tvrdým žaludem.

